KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. juli 1993

om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF for uafbarkede kævler af egetræ (Quercus L.) med oprindelse i Canada eller USA

(93/467/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet [1], senest ændret ved direktiv 93/19/EØF [2], særlig artikel 14, stk. 3,

under henvisning til anmodning fra Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Portugal og Nederlandene, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til direktiv 77/93/EØF må uafbarkede kævler af egetræ (Quercus L.) med oprindelse i Canada eller USA principielt ikke føres ind i Fællesskabet på grund af faren for indslæbning af Ceratocystis fagacearum (Bretz) Hunt. (egens visnesyge);

på grundlag af de foreliggende oplysninger har Kommissionen for Canadas og USA's vedkommende fastslået, at der ikke er fare for spredning af Ceratocystis fagacearum (Bretz) Hunt., hvis særlige tekniske betingelser opfyldes;

de sæsonbestemte lempelser for afskibning af egetræ af hvideggruppen er dog kun berettigede i de dele af Fællesskabet, hvor potentielle vektorer af Ceratocystis fagacearum (Bretz) Hunt. ikke eller kun i ringe grad er aktive i vinterperioden, dvs. i områder nord for 45. breddegrad;

Kommissionen vil sørge for, at Canada og USA stiller alle de tekniske oplysninger til rådighed, der er nødvendige for at kontrollere, hvordan de beskyttelsesforanstaltninger, der kræves i henhold til de ovennævnte tekniske betingelser, fungerer;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne bemyndiges herved til med virkning fra den 1. juni 1993 på de i stk. 2 fastsatte betingelser at fastsætte undtagelser fra artikel 5, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, litra a), tredje led, i direktiv 77/93/EØF, for så vidt angår kravene i bilag IV, del A, afsnit I, nr. 3, for uafbarkede kævler af egetræ (Quercus L.) med oprindelse i Canada eller USA.

2. Følgende betingelser skal være opfyldt:

a) Kævlerne skal

i) såfremt de stammer fra Canada, enten

— have undergået en gasbehandling og være således identificeret i overensstemmelse med forskrifterne i bilag I eller

— i oprindelsesområdet under tilsyn af medarbejdere fra »Agriculture Canada« forsynes med et mærke, der kan garantere for kævlernes canadiske oprindelse og er godkendt af »Agriculture Canada«

ii) såfremt de stammer fra USA have undergået en gasbehandling og være således identificeret i overensstemmelse med forskrifterne i bilag I; såfremt det drejer sig om kævler, der har oprindelse i USA, men skal afskibes over canadiske lastehavne, kan alle eller en del af de foranstaltninger, der kræves gennemført af de pågældende officielle plantekontrolmyndigheder i henhold til bilag I, gennemføres af »Agriculture Canada«.

b) Uden at det berører bestemmelserne i stk. 2, litra c), må kævlerne kun indføres i Fællesskabet via følgende lossehavne:

— Amsterdam
— Antwerpen
— Århus
— Bilbao
— Bremen
— Bremerhaven
— Hamburg
— København
— Lauterborg
— Le Havre
— Lisboa
— Livorno
— Marseille
— Napoli
— Nordenham
— Piraieus
— Porto
— Ravenna
— Rostock
— Rotterdam
— Salerno
— Stralsund
— Valencia
— Wismar.

[1] EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.
[2] EFT nr. L 96 af 22. 4. 1993, s. 33.

Listen over lossehavne kan ændres af Kommissionen efter meddelelse fra de pågældende medlemsstater og efter samråd med de øvrige medlemsstater.

c) Undersøgelserne i henhold til artikel 12 i direktiv 77/93/EØF foretages af personer, der er specielt instrueret eller uddannet med henblik på denne beslutning, bistået af de eksperter, der er nævnt i artikel 19a i direktiv 77/93/EØF, efter den deri fastsatte procedure, enten i de i litra b) nævnte havne eller på første lagerplads, jf. litra e); hvis lossehavnen og den første lagerplads er beliggende i forskellige medlemsstater, skal betingelserne for underretning om sendingens ankomst og stedet for undersøgelsernes gennemførelse aftales mellem de i nævnte direktiv omhandlede officielle organer i den pågældende medlemsstat.

d) De i litra c) omhandlede undersøgelser skal mindst omfatte:

— en grundig kontrol af plantesundhedscertifikaterne

— en identitetskontrol, hvorunder mærkningen af de enkelte kævler og antallet af kævler sammenholdes med oplysningerne i det tilhørende plantesundhedscertifikat

— en prøve for farvereaktion efter gasbehandling som beskrevet i bilag II, der udføres på et passende antal kævler, som udvælges stikprøvevis fra hver sending.

Hvis de i litra c) omhandlede undersøgelser ikke giver fuldt bevis for, at de i litra a) fastsatte betingelser er overholdt, skal hele sendingen afvises og sendes ud af Fællesskabet, og de nævnte officielle organer i alle de øvrige medlemsstater og Kommissionen skal straks underrettes om de nærmere enkeltheder vedrørende den pågældende sending pr. telefax.

e) Kævlerne må kun oplagres på lagerpladser, som er anmeldt til de nævnte officielle organer, og hvor der er passende og godkendte vanddepoter til rådighed i mindst det i litra f) fastsatte tidsrum.

f) Kævlerne skal konstant oplagres i vanddepot, idet oplagringen påbegyndes senest samtidig med knopdannelsen i de nærmestliggende egebevoksninger.

g) De nærmestliggende egebevoksninger kontrolleres regelmæssigt på passende tidspunkter af de nævnte officielle organer for eventuelle tegn på forekomst af Ceratocystis fagacearum (Bretz) Hunt. Hvis der ved kontrollen findes tegn på forekomst af Ceratocystis fagacearum (Bretz) Hunt., foretages der yderligere officiel undersøgelse efter passende metoder, således at det kan bekræftes eller afkræftes, at denne svamp er til stede; hvis dens tilstedeværelse bekræftes, skal Kommissionen straks underrettes herom pr. telefax.

h) Kævlerne må kun forarbejdes i anlæg, som er blevet anmeldt til og godkendt af de nævnte officielle organer. Bark og andet affald fra forarbejdning skal omgående tilintetgøres på stedet.

i) Kævler, der har undergået en gasbehandling, kan fritages for betingelserne i litra e) for så vidt angår vanddepot og betingelserne i litra f) og litra h), andet punktum.

j) Forud for indførsel anmelder importøren hver indførsel i tilstrækkeligt god tid til de officielle organer i den medlemsstat, hvor den påtænkte første lagerplads er beliggende, med angivelse af

— mængden af kævler

— oprindelsesland

— lastehavn

— lossehavn eller -havne

— lagerplads eller -pladser

— sted eller steder, hvor forarbejdning vil blive foretaget.

k) Importøren skal inden indførslen have officiel meddelelse om de i denne beslutning fastsatte betingelser; kopier af ovennævnte meddelelse skal officielt tilsendes de officielle myndigheder, under hvis kompetence lossehavnen henhører.

Artikel 2

Medlemsstaterne, bortset fra Grækenland, Spanien, Portugal og Italien kan undtage kævler af Quercus-arter, der tilhører hvideggruppen, fra den i artikel 1, stk. 2, litra a), fastsatte betingelse om, at de skal have undergået en gasbehandling, under forudsætning af at følgende betingelser er opfyldt:

a) Kævlerne skal indgå i sendinger, der udelukkende består af kævler tilhørende arter af hvideggruppen, og være således identificeret i overensstemmelse med forskrifterne i bilag III.

b) Kævlerne skal være afskibet fra lastehavnene senest den 15. oktober og kan ankomme til lossehavnene senest den 30. april under forudsætning af, at der sikres oplagring i vanddepot, jf. artikel 1, stk. 2, litra f), senest på sidstnævnte dato, idet de officielle plantekontrolmyndigheder i den pågældende medlemsstat dog kan tillade et vist spillerum for overskridelser af ankomstfristen, som ikke har kunnet forudses.

c) Kævlerne må ikke bringes ind i eller gennem områder syd for 45. breddegrad; Marseille kan dog benyttes som lossehavn, såfremt det sikres, at sendingen straks bringes til områder nord for 45. breddegrad.

d) De i artikel 1, stk. 2, litra c) og d), omhandlede undersøgelser skal i stedet for prøven for farvereaktion efter gasbehandling omfatte en farveprøve til identifikation af kævler af hvideg som beskrevet i bilag III, der udføres på mindst 10 % af de kævler, som udvælges stikprøvevis fra hver sending.

Artikel 3

Denne beslutning udløber den 31. december 1994. Den tilbagekaldes, hvis det konstateres, at de deri fastsatte betingelser ikke er tilstrækkelige til at forhindre indslæbning af Ceratocystis fagacearum (Bretz) Hunt. eller ikke er blevet overholdt.

Artikel 4

Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvordan de gør brug af bemyndigelsen i artikel 1.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1993.

På Kommissionens vegne

René STEICHEN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

FORSKRIFTER MED HENSYN TIL GASBEHANDLING OG HERMED FORBUNDEN IDENTIFIKATION

1. Kævlerne stables under lufttæt dække på en sådan måde og i en sådan højde, at gassen kan fordele sig effektivt mellem kævlerne.

2. Stablen underkastes gasbehandling med ren methylbromid i en minimumsmængde på 240 g/m³ samlet mængde under dække i 72 timer ved en begyndelsestemperatur på minimum + 5 °C for kævlernes vedkommende og i henhold til eventuelle andre krav, der stilles af de officielle plantekontrolmyndigheder i Canada (dvs. »Agriculture Canada«) eller USA (dvs. »Animal and Plant Health Inspection Service« — APHIS). Efter 24 timers behandling tilføres der gas, så førnævnte koncentration atter opnås, kævlernes temperatur holdes på minimum + 3 °C under hele processen. Efter udtalelse fra videnskabeligt hold kan det efter fremgangsmåden i artikel 16a i direktiv 77/93/EØF besluttes, at stablerne underkastes eller kan underkastes en anden proces.

3. De i punkt 1 og 2 beskrevne gasbehandlingsprocesser gennemføres af autoriserede desinfektører, som anvender de rette gasbehandlingsfaciliteter og kvalificeret personale, så de nødvendige normer opfyldes.

   Desinfektørerne skal have nærmere oplysninger om de processer, der skal følges ved gasbehandling af kævler.

   Listen over autoriserede desinfektører og ændringer heraf skal tilsendes Kommissionen. Kommissionen forbeholder sig ret til at meddele, at bestemte autoriserede desinfektører ikke længere kan accepteres med henblik på anvendelsen af denne beslutning.

   De steder, hvor de autoriserede desinfektører skal foretage gasbehandling, skal helst ligge i de havne, hvor sendingerne til Fællesskabet lastes, men udvalgte steder inde i landet kan godkendes af de pågældende officielle plantekontrolmyndigheder.

4. Der skal til identifikation af det enkelte parti være anbragt et mærke (tal og/eller bogstaver) på rodenden af hver kævle i den stabel, der underkastes gasbehandling, på en sådan måde, at mærket ikke kan fjernes. Identifikationsmærket forbeholdes afsenderen. Det må ikke have været anvendt til andre kævler. De autoriserede desinfektører skal føre journaler over identifikationsmærkerne.

5. Den enkelte gasbehandlingsproces samt den i punkt 4 omhandlede mærkning skal overvåges systematisk på gasbehandlingsstederne af medarbejdere fra de pågældende officielle plantekontrolmyndigheder eller assisterende embedsmænd i staten eller provinsen, således at der er garanti for, at kravene i punkt 1, 2, 3 og 4 overholdes.

6. Det officielle plantesundhedscertifikat, der kræves ifølge artikel 12, stk. 1, litra b), i direktiv 77/93/EØF, udstedes af de pågældende officielle plantekontrolmyndigheder efter gasbehandlingens afslutning på grundlag af de i punkt 5 nævnte foranstaltninger og den undersøgelse der foretages i henhold til artikel 6 i nævnte direktiv vedrørende de i direktivets artikel 6, stk. 1, litra a), og i nærværende bilag fastsatte betingelser.

7. Af certifikatet skal fremgå slægtens eller artens botaniske navn, antallet af kævler i sendingen og mærkerne til identifikation af de enkelte partier som omhandlet i punkt 4, uden at dette berører de oplysninger, der kræves i afsnittet »behandling mod skadegørere og/eller desinfektion«.

   I alle tilfælde skal certifikatet indeholde følgende »tillægserklæring«:

   »Det attesteres herved, at kævlerne, der afskives med dette certifikat, har været undergivet gasbehandling foretaget af ..... (autoriseret desinfektør) ..... (gasbehandlingssteder) ..... i henhold til bestemmelserne i bilag I til Kommissionens beslutning 93/467/EØF«.

BILAG II

Forskrifter for farvereaktion efter gasbehandling

Den i artikel 1, stk. 2, litra d), tredje led, omhandlede prøve for farvereaktion efter gasbehandling foretages som følger:

Med et tilvækstbor udtages der prøver af splintveddet i hele dets tykkelse fra områder med intakt bark mindst 1 m fra kævleenderne og de gennemvædes med en frisklavet (mindre end én dag gammel) 1 % opløsning af 2,3,5-triphenyl-2H-tetrazoliumchlorid (TTC) tilberedt med destilleret vand, Prøver, som ikke viser rødfarvning efter tre dages gennemvædning, anses for at have undergået tilstrækkelig gasbehandling.

BILAG III

FORSKRIFTER FOR IDENTIFIKATION AF KÆVLER AF HVIDEG

1. Medarbejdere fra de pågældende officielle plantekontrolmyndigheder skal enten visuelt, såvidt det er muligt, eller ved at foretage farveprøver til identifikation af kævler af hvideg som omhandlet i punkt 2 have identificeret hver kævle som tilhørende hvideggruppen. Denne farveprøve til identifikation skal udføres på mindst 10 % af kævlerne pr. sending.

2. Farveprøven til identifikation af kævler af hvideg foretages ved, at en 10 % natriumnitropløsning sprøjtes eller stryges på rent kærneved, der er tørret på overfladen, på et område, der måler mindst 5 cm i diameter. Prøven evalueres inden for 20-60 minutter efter påsprøjtningen eller påstrygningen. Ved temperatur under – 2,5° C kan der tilsættes 20 % ethylenglycol til opløsningen som antifrostmiddel. Prøvekævler, hvis naturlige farve først går over i rødbrunt og senere i sort til gråblåt, anses for at tilhøre hvideggruppen.

3. Kævlerne mærkes »WO« under overvågning af de pågældende officielle plantekontrolmyndigheder eller assisterende embedsmænd fra staten eller provinsen.

4. Det officielle plantesundhedscertifikat, der kræves ifølge artikel 12, stk. 1, litra b), i direktiv 77/93/EØF, udstedes af de pågældende officielle plantekontrolmyndigheder på grundlag af de i punkt 1, 2 og 3 nævnte foranstaltninger. Af certifikaterne skal fremgå slægtens eller artens botaniske navn og antallet af kævler i sendingen. Det skal indeholde følgende »tillægserklæring«:

   »Det attesteres herved, at kævlerne, der afskibes med dette certifikat, kun tilhører arter af hvideggruppen.«